

ærede Ordfører gaar ud fra, at de samme Handlinger ikke her maales med samme Men, at der altsaa kan foregaa Handlinger af samme Bestaaffenhed som de, jeg har haft for Dje i mit Forslag, og maaste endog af værre Art, uden at de rammes af mit Forslag. Og han motiverede det blandt andet med, at hvis f. Eks. Arbejdskammerater fik i Sinde at fortrænge en anderledes tænkende Arbejder, fordi han ikke havde stemt paa en Waade, som de sympatiserede med, ja, hvis de mulig endogsaa gjorde Strejke i den Anledning, vilde det være lige saa uretsfærdigt, som hvis en overordnet affædigede en Arbejder med Tilfædigelse af, at det skete for hans Stemmegivnings Skyld. Jeg tror dog ikke, at denne Analogi passer. For det første har jeg aldrig i min praktiske Virksomhed erfaret, at Arbejdere have gjort Strike, fordi de af politiske Grunde ikke vilde arbejde sammen med en anden Arbejder. Jeg har ikke erfaret det fra Højres Side og heller ikke fra oppositionel eller socialistisk Side, om man vil kalde det saa. Jeg har hørt noget saadant omtale, men ved at undersøge Forholdene har jeg aldrig faaet bekræftet, at slikt har fundet Sted blandt Arbejderne. Jeg vil ogsaa i overordentlig høj Grad beklage, om Fanatismen drives saa vidt, at den ene Arbejder ved den Slags Forholdsregler vil tvinge den anden til at stemme mod hans Overbevisning. Jeg tror altsaa ikke paa den Udtalelse eller den Analogi, som den ærede Ordfører her tillod sig at fremdrage. Men derimod er det mig bekendt, og det ved det ærede Medlem selv, at det fra overordnedes Side ikke een Gang, men mangfoldige Gange har vist sig, at de have gjort Arbejderne brødløse og fjærnet dem fra deres Arbejde, endog hvor de have arbejdet i mange Aar til Arbejdsgiverens store Tilfredshed, blot fordi de have stemt paa den Mand eller den Kandidat, som Arbejdsgiveren ikke ønskede, at de skulde stemme paa. Det er saa meget mærkeligere, at det ærede Medlem vil drage denne Analogi, som dette Lovforslag i det hele er kommet frem og er bygget paa, at overordnede have udvist denne Handling eller Gerning, som der her er Tale om. Naar der nu menes, at det er mærkværdigt, at Forslaget kun er bygget paa de overordnedes Færd, og man ikke har taget noget lignende med som det, der nu ved Flertallets Vædringsforslag er sat ind i første Stykke, er det netop af den Grund, som jeg nys har anført, at jeg ikke tror, at noget slikt er passeret med nogen Vægt fra anden Side end fra de overordnedes Side. At der fra anden Side kan ske Ting, som ikke bør passere, skal jeg indrømme. Det

kan ske fra Højres Side, det kan ske fra Venstres Side, blandt Arbejdere, blandt de næringsdrivende, blandt de handlende, men ikke paa nogen Waade med den Vægt og Kraft, som det kan ske fra deres Side, der sidde inde med Magten i Samfundet i økonomisk Henseende, og det er Arbejdsgiverne og de overordnede. Jeg skal ikke fordybe mig meget i at fremføre Beviser i den Retning, de ligge nær nok. Det vil sikkert enhver af dette Ting's Medlemmer indrømme mig, at er der nogen, der under vor nuværende Waade at stemme paa ved Valgene kan komme til Kundskab om, hvorledes der stemmes paa Valgdagen, er det de overordnede, Arbejdsgiverne og overordnede Bestillingsmænd. Vil man se, hvem der benyttes ved Valgene, ved Valghandlingen, ville alle være enige om, at det er Arbejdsgiverne og de overordnede Bestillingsmænd, der sidde ved Valgprotokollerne. Det er mange Gange drøjt for en Arbejder at gaa hen og stemme ved den Valgprotokol, hvor hans Principal sidder, naar han ikke stemmer i Overensstemmelse med denne i politisk Henseende. Det er drøjt for en Arbejder at gaa hen for at stemme efter sin Overbevisning, hvor hans Formand sidder ved Valgprotokollen, naar han er af en modsat politisk Mening end denne. Med det for Dje er dette — om jeg saa maa kalde det — simple lille Forslag stille. Er der nogen, der hidtil har kunnet komme til Kundskab om, hvorledes der overhovedet er stemt af Arbejderne og af alle, er det Højre, Arbejdsgiverne og de overordnede, der sidde inde med en Afgang til Kundskab, som Arbejderne og Middelfstandens Borgere ikke sidde inde med. Jeg skal ikke besylde dem, der opbevare Stemmeprotokollerne, for at de vise Illoyalitet, men jeg skal dog bemærke, at for nærværende Tid ser det mærkværdigt ud, at Højre i enhver af de kjøbenhavnske Kredse tør og kan udsprede i Byen, hvor mange Vælgere Højre og Oppositionen har ifølge den sidste Stemmeafgivning. Hvor de have det fra, kender jeg ikke, jeg vil ikke besylde dem for noget; men de have denne Viden, de udtale det bestemt. Man kunde da formode, at de have Afgang til noget, som vi andre ikke have; jeg tør ikke sige det, maaste have de erhvervet sig det paa anden Waade, jeg kan i alle Tilfælde ikke forstaa det. Under alle Omstændigheder er det fastslaaet og givet, at det er overordnede og Arbejdsgivere, der gennemgaaende lede Forhandlingerne paa Valgdagen, sidde ved Valgprotokollerne, hvor de underordnede skulle gaa hen, naar de ville stemme efter deres Overbevisning. Selv om de ikke stemme med deres foresatte, skulle de dog stemme